

KRISTOVE UČENIE

Učenie Ježiša Krista v Biblii je po dlhú dobu zdrojom inšpirácie pre ľudstvo. Existuje ďalšie Spasiteľove učenie, ktoré ide ruka v ruku s písmami (Bibliou) a je to Kniha Mormonova: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi. Tieto knihy vám prinesú trvalý pokoj a šťastie, poskytnú vám povzbudenie a povedú vás vo vašom živote.

Ak máte záujem získať bezplatný výtlačok Knihy Mormonovej: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi, navštívte nižšie zmienenú webovú stránku alebo nám napíšte:

CIRKEV
JEŽIŠA KRISTA
SVÄTÝCH
NESKORŠÍCH DNÍ
www.mormon.org

SVEDECTVO PROROKA JOSEPHA SMITHA

Cirkev Ježiša Krista
Svätých neskorších dní

Joseph Smith: Boží prorok

Ked' mal Joseph Smith 14 rokov, chcel vedieť, do ktorej cirkvi má vstúpiť, a tak sa na to spýtal Boha v úprimnej modlitbe. Ako odpoveď na túto modlitbu sa Josephovi zjavil Boh Otec a Jeho Syn Ježiš Kristus a povedali mu, že pravdivá Cirkev Ježiša Krista nebola na zemi, a že oni si ho vybrali k tomu, aby ju znovuzriadil.

Od toho dňa Joseph pracoval v službe Božej na tom, aby zriadil Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní a vybudoval Božie kráľovstvo na zemi v týchto neskorších dňoch. Verní členovia Cirkvi svedčia, že Ježiš Kristus je Spasiteľom a Vykupiteľom sveta. Ježiš dnes vedie Svoju Cirkev prostredníctvom zjavenia, ktoré má prorok na zemi. Joseph Smith bol takým prorokom. Hoci Joseph Smith dosiahol počas svojho života veľa

Keď sa Joseph zamýšľal, do ktorej Cirkvi vstúpiť, obrátil sa na pomoc k Biblii. Tam čítal, že sa má „pýtať Boha.“

vecí, najdôležitejším bol jeho záväzok, že bude nasledovníkom Ježiša Krista a že bude o ňom svedčiť. Napísal, že po mnohých svedectvách, ktoré boli o Ježišovi Kristovi vydané, toto je svedectvo, posledné zo všetkých, ktoré o ňom dávame, že On žije! (pozri Náuka a zmluva 76:22).

Tí, ktorí príjmu svedectvo tohto proroka prostredníctvom moci Duchu Svätého, spoznajú pravdivosť diela, ktoré bol povolán vykonať. Tiež môžu spoznať pokoj a šťastie, ktoré prichádza prostredníctvom Spasiteľa Ježiša Krista, ktorého Joseph Smith uctieval, a ktorému slúžil.

Ktorá cirkev je pravdivá?

Joseph Smith sa narodil v roku 1805 v Sharone v štáte Vermont. V čase, keď sa toto rozprávanie začalo mal 14 rokov a žil so svojou rodinou v štáte New York a vážne sa zaoberal tým, do ktorej cirkvi má vstúpiť. Nasleduje Josephova skúsenosť, napísaná jeho vlastnými slovami.

Počas tohto obdobia plného veľkého rozruchu bola moja myseľ naplnená vážnou úvahou a veľkým znepokojením... Často som si hovoril: Čo mám urobiť? Ktoré z týchto všetkých spoločností majú pravdu; alebo sa všetky spoločne mýlia? Ak má niektorá z nich pravdu, ktorá to je a ako to môžem rozpoznať?

Zatiaľ čo som sa stretával s nesmiernymi ťažkosťami, ktoré boli spôsobené nesvárom medzi rôznymi skupinami veriacich, prečítal som si jedného dňa List Jakuba, prvú kapitolu a piaty verš, ktorý znie: „Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech si ju prosí od Boha, ktorý proste a ochotne dáva všetkým a dostane sa mu jej.“

Nikdy nevstúpil žiadny verš z písíem s väčšou mocou do srdca človeka, než tento vstúpil do môjho v tomto momente. Zdalo sa, že prenikol

s veľkou silou do každého kúska môjho srdca. Uvažoval som o ňom znovu a znovu, lebo som vedel, že ak niekto potrebuje múdrosť od Boha, som to ja; pretože som nevedel ako konať a pokiaľ by som nezískal viac múdrosti, než som mal, nikdy by som to nevedel lebo učitelia náboženstva v rôznych spoločnostiach chápali tie isté úryvky z písma tak rozdielne, že zničili všetku dôveru, vo vyriešenie tejto otázky odvolaním sa na Bibliu.

Postupom času som prišiel k záveru, že buď zostanem i naďalej v temnote a zmätku alebo musím nasledovať radu Jakuba a to, pýtať sa Boha. Postupom času som prišiel k rozhodnutiu „pýtať sa Boha“, pretože som došiel k záveru, že ak on dáva múdrosť tým, ktorým sa nedostáva, a ak dáva proste a ochotne, mal by som sa k tomu odvážiť.

Prvé videnie Josepha Smitha

Vsúlade s mojím rozhodnutím spýtať sa Boha, som odišiel do lesa, aby som sa o to pokúsil. Bolo to z rána v krásny, jasný

deň, na jar roku tisícosemstodvadsať. Bolo to po prvý krát v mojom živote, keď som sa o niečo podobné pokúsil, lebo uprostred všetkých mojich úzkostí som sa doposiaľ nikdy nepokúsil o to, aby som sa modlil nahlas.

Potom ako som odišiel na miesto, kam som si predtým naplánoval ísť, a potom, čo som sa

Jedna z nich...

*povedala
ukazujúc na
tú druhú:*

*„Toto je môj
Milovaný Syn.
Počúvaj Ho!“*

poobzeral okolo seba a zistil som, že som sám, pokľakol som a začal som Bohu predkladať túžby svojho srdca. Sotva som tak urobil, okamžite sa ma zmocnila nejaká sila, ktorá ma úplne premohla a mala na mňa tak udivujúci vplyv, že mi zviazala jazyk, takže

som nemohol hovoriť. Okolo mňa sa sústredila hustá temnota a na chvíľu sa mi zdalo, ako by som bol odsúdený k náhlej záhube.

Avšak ja som použil všetku svoju silu, aby som volal k Bohu za to, aby ma vyslobodil z moci tohto nepriateľa, ktorý sa ma zmocnil, a práve v tom okamihu, keď som išiel prepadnúť zúfalstvu a poddať sa zničeniu (nie vymyslenej záhube, ale moci nejakej skutočnej bytosti z neviditeľného sveta, ktorá mala takú podivuhodnú moc, akú som predtým nikdy necítil zo žiadnej inej osoby) práve v tomto okamihu veľkého znepokojenia som uvidel stĺp svetla presne nad svojou hlavou, ktorého žiara prekonávala jas slnka, a ktorý sa postupne približoval, dokiaľ nedopadol na mňa.

Hneď ako sa objavil som zistil, že som bol oslobodený od nepriateľa, ktorý ma držal spútaného. Keď na mňa dopadlo svetlo, uvidel som nado mnou vo vzduchu stáť dve

Postavy, ktorých žiara a nádhera sa vymyká akémukoľvek popisu. Jedna z nich ku mne prehovorila, nazvala ma menom a povedala, ukazujúc na tú druhú: „Toto je môj Milovaný Syn. Počúvaj ho!“

Dôvodom, prečo som sa chcel rozprávať s Pánom bolo, aby som sa dozvedel, ktorá zo všetkých náboženských spoločností má pravdu, aby som mohol vedieť, do ktorej mám vstúpiť. Akonáhle som sa vzchopil a získal som schopnosť rozprávať, spýtal som sa Bytostí, ktoré nadomnou stáli v svetle, ktorá zo všetkých spoločností má pravdu (lebo

v tomto čase ma ani nenapadlo, že by ani jedna z nich nemala pravdu), a do ktorej mám vstúpiť.

Bolo mi odpovedané, že nesmiem vstúpiť ani do jednej z nich, lebo všetky sú falošné; a Bytosť, ktorá sa ku mne prihovárala povedala, že všetky ich vyznania boli v ich očiach ohavnosťou a že ich učitelia boli falošní a „blížia sa ku mne svojimi ústami, ale ich srdcia sú vzdialené odo mňa, namiesto božej náuky učia ľudské prikázania, ktoré majú božskú podobu, ale popierajú Jeho moc.“

Opäť ma požiadal, aby som nevstúpil ani do jednej z nich a povedal mi tiež aj iné veci, ktoré teraz nemôžem napísať. Keď som sa opäť prebral, zistil som, že ležím na chrbte a pozerám na nebo. Keď svetlo zmizlo, nemal som žiadnu silu, ale o malú chvíľku som sa do istej miery zotavil a odišiel domov.

Prenasledovanie

Joseph poslúchol Boha a nevstúpil do žiadnej z existujúcich cirkví. Keď hovoril ľuďom o tom, čo videl a počul, stretal sa s odporom a prenasledovaním.

Čoskoro som zistil... že moje rozprávanie tohoto príbehu, vyburcovalo proti mne veľmi značnú zaujatosť rôznych vyznavačov náboženstiev a toto spôsobilo veľké prenasledovanie, ktoré sa postupne zväčšovalo a hoci som bol bezvýznamným štrnásť až pätnásťročným chlapcom a moje pomery v živote ma robili veľmi nevýznamným vo svete, začali sa o mňa zaujímať ľudia vysokého postavenia, ktorí proti mne pobúrili verejnú mienku a vyvolali kruté prenasledovanie. Toto mali všetky náboženské spoločnosti spoločné, všetky sa zjednotili, aby ma prenasledovali.

To ma vtedy a často od toho obdobia viedlo k tomu, aby som vážne uvažoval nad tým, aké veľmi zvláštne bolo, aby bol bezvýznamný chlapec, ktorý mal niečo vyše štrnásť rokov, a ktorý sa musel postarať o svoje skromné živobytie dennou prácou, považovaný za dostatočne významnú osobu na to, aby priťahoval pozornosť tých najvýznamnejších ľudí z tých najpopulárnejších náboženstiev tej doby takým spôsobom, že v nich prebudil ducha najtrpkšieho prenasledovania a ohovárania. Ale aj keď to bolo zvláštne, bolo tomu tak a často to bolo príčinou môjho veľkého smútku.

Skutočnosťou však bolo, že som mal videnie. Od tej doby som sa cítil podobne ako Pavol, keď sa obhajoval pred kráľom Agripom a keď podával správu o videní, ktoré mal, keď videl svetlo a počul hlas; ale aj tak bolo len málo tých, ktorí mu verili; niektorí tvrdili, že bol nečestný, iní, že bol šialený a vysmievali sa mu a ohovárali ho. Avšak toto všetko nezničilo skutočnosť jeho videnia. Mal videnie, vedel, že ho mal a ani všetko prenasledovanie pod nebesiami to nemohlo zmeniť; aj keby ho prenasledovali až k smrti, a predsa vedel a vedel to až do svojho posledného dychu, že videl svetlo a počul hlas, ktorý k nemu hovoril, a ani celý svet ho nemohol prinútiť k tomu, aby myslel alebo veril ináč.

Tak tomu bolo so mnou. Skutočne som videl svetlo a v strede toho svetla som videl dve Bytosti, a oni ku mne naozaj hovorili; a aj keď som bol nenávidený a prenasledovaný kvôli tomu, že som vravel, že som mal videnie, aj tak to bola pravda a zatiaľ čo ma prenasledovali, ohovárali ma a hovorili o mne neprávom veľa zlých vecí, priviedli ma k tomu, aby som si v srdci povedal: Prečo ma prenasledujete za to, že hovorím pravdu? Skutočne som mal videnie,

a kto som ja, aby som mohol odporovať Bohu? Alebo prečo si svet myslí, že ma prinúti k tomu, aby som zaprel to, čo som skutočne videl? Lebo

Mal som videnie; vedel som to, a tiež som vedel, že Boh to vie a nemohol som to poprieť a ani som sa to neodvážil urobiť.

ja som mal videnie; vedel som to, a tiež som vedel, že Boh to vie a nemohol som to poprieť a ani som sa to neodvážil urobiť a prinajmenšom som vedel, že ak by som tak urobil, prehrešil by som sa proti Bohu a bol by som odsúdený.

Moja myseľ bola teraz pokojná ohľadom náboženského sveta, lebo nebolo mojou povinnosťou, aby

som vstúpil do niektorej z nich, ale že mám pokračovať tak ako som, dokiaľ nedostanem ďalšie príkazy. Zistil som, že Jakubovo svedectvo je pravdivé, a že človek, ktorému sa nedostáva múdrosti, môže prosieť Boha a obdrží ju a On ho nepokára.

Pokračoval som vo svojom bežnom zamestnaní do dvadsiateho prvého septembra tisíc osemstodvadsaťtri a počas celého tohto obdobia som zažíval kruté prenasledovanie z rúk všetkých druhov nábožensky orientovaných ľudí i tých, ktorí neboli nábožensky založení, lebo som neustále tvrdil, že som mal videnie.

Počas obdobia medzi tým ako som mal videnie a rokom tisícosemstodvadsaťtri (kedy mi bolo zakázané, aby som vstúpil do ktorejkoľvek z náboženských spoločností toho obdobia, a keď som bol vo veľmi citlivom veku a prenasledovali ma tí, ktorí mali byť mojimi priateľmi a mali sa ku mne správať milo, a ak predpokladali, že som bol zvedený, mali sa ma snažiť priviesť na správnu cestu vhodným

a láskyplným spôsobom), som bol ponechaný rôznym druhom pokušení; a prišiel som do styku s rôznymi spoločenskými skupinami, a tak som často krát urobil hlúpe chyby a ukázal som slabosti mladosti a nerozumnosť ľudskej povahy; a musím sa s lútosťou priznať, že tieto ma viedli k rozličným pokušeniam, ktoré sú ohavné v očiach Božích. Toto moje priznanie nemusí byť dôvodom k tomu, aby ste sa domnievali, že som sa previnil z nejakých vážnych či ťažkých hriechov. Sklon dopúšťať sa takýchto hriechov nebol nikdy v mojej povahe.

Návšteva od Moroniho

Prenasledovanie sa zväčšovalo, keď Joseph nepoprel, že videl Boha. 21. septembra 1823 sa Joseph potom ako sa odobral do postele modlil, aby vedel aké má postavenie pred Bohom. Zjavil sa mu anjel Moroni.

Tri roky po prvom videní Josepha Smitha, poslal Boh anjela Moroniho, aby poučil Josepha Smitha ohľadom znovuzriadenia evanjelia Ježiša Krista.

Večer už zmieneného dvadsiateho prvého septembra, som sa odobral na noc do postele a potom som sa začal modliť a úpenlivo prosiť všemohúceho Boha o odpustenie všetkých mojich hriechov a bláznovstiev a tiež preto, aby mi ukázal aké bolo moje postavenie pred ním, lebo som mal úplnú dôveru v to, že budem mať prejav od Boha, tak ako sa to už raz predtým stalo.

Zatiaľ čo som vzýval Boha, všimol som si v mojej izbe svetlo, ktoré postupne pribúdalo až kým nebola izba jasnejšia než napoludnie a vtedy sa náhle vedľa mojej postele objavila postava, ktorá stála vo vzduchu, lebo jej nohy sa nedotýkali podlahy.

Mala na sebe voľné rúcho tej najúžasnejšej belosti. Bola to belosť prevyšujúca čokoľvek pozemské, čo som kedy videl; a neverím, že akákoľvek pozemská vec by mohla vyzeráť tak nesmierne bielo a žiarivo. Jeho ruky boli obnažené, a tiež jeho ramená trochu nad zápästiami; rovnako boli obnažené i jeho chodidlá, a tiež jeho nohy, trochu nad členkami. Jeho hlava a krk boli tiež obnažené. Všimol som si, že okrem tohto rúcha nemal na sebe žiadne iné oblečenie, keďže bolo rozhalené a mohol som vidieť jeho hruď.

Nielenže bolo jeho rúcho nesmierne biele ale celá jeho osoba bola neopísateľne nádherná a jeho tvár bola vskutku ako blesk. Miestnosť bola nesmierne jasná, ale nie až tak žiarivá ako bezprostredne okolo jeho osoby. Keď som sa na neho po prvý krát pozrel, bál som sa, ale strach ma čoskoro opustil.

Oslovil ma menom a povedal, že je poslom, ktorý je ku mne poslaný z prítomnosti Božej, a že jeho meno je Moroni; že Boh má pre mňa dielo, ktoré mám vykonať; a že moje meno bude pokladané za dobré i zlé medzi všetkými

národmi, pokoleniami a jazykmi, ináč povedané, že bude vyslovované v dobrom i zlom medzi všetkými ľuďmi.

Povedal mi, že existuje kniha, ktorá je uložená a napísaná na zlatých doskách, ktorá podáva správu o predchádzajúcich obyvateľoch tohto kontinentu a zdroj, z ktorého vzišli. Tiež povedal, že je v nej obsiahnutá plnosť večného evanjelia, ktorú zvestoval dávny obyvateľom samotný Spasiteľ.

Taktiež, že existujú dva kamene v strieborných obrubách (a tieto kamene pripevnené k náprsníku tvoria to, čo sa nazýva Urím a Tumím) uložené s doskami; a vlastníenie a používanie týchto kameňov je to, čo určovalo „vidcov“ v dávných či skorších dobách, a že Boh ich pripravil za účelom prekladu tejto knihy.

V roku 421 pred n. l. prorok Moroni zakopal posvätné záznamy jeho ľudu vo vrchu Kumora. Keď sa vrátil neskôr ako vzkriesená bytosť, povedal Josephovi Smithovi o dávných záznamoch, ktoré obsahujú plnosť evanjelia, a ktoré zvestoval Spasiteľ dávny obyvateľom Amerického kontinentu.

Potom ako mi povedal tieto veci, začal citovať proroctvá zo Starého zákona. Najprv citoval časť z tretej kapitoly Malachiáša a citoval tiež štvrtú či poslednú kapitolu rovnakého proroctva, hoci s malou odchýlkou od toho, čo sa nachádza v našich Bibliách. Namiesto toho, aby citoval prvý verš tak ako je napísaný v našich knihách, ho citoval takto:

„Lebo, hľa, prichádza ten deň, ktorý bude horieť ako pec a všetci pyšní, áno a všetci tí, ktorí činia nepravosti, zhoria ako strnisko; lebo tí, ktorí prídu ich spália, vraví Pán zástupov, takže im nenechá ani koreňa a ani vetvy.“

A opäť citoval piaty verš takto: „Hľa, zjavím vám kňazstvo rukou Eliáša, proroka pred príchodom veľkého a hrozného dňa Pánovho.“

Nasledujúci verš citoval taktiež odlišne: „A on vstiepi do srdc detí zaslúbenia urobené otcom a srdcia detí sa obrátia k otcom. Ak by tak tomu nebolo, bola by celá zem spustošená pri Jeho príchode.“

Okrem týchto citoval aj jedenástu kapitolu Izaiáša a povedal, že sa čoskoro naplní. Tiež citoval tretiu kapitolu zo Skutkov a to dvadsiaty druhý a dvadsiaty tretí verš presne tak ako sa nachádza v našom Novom zákone. Povedal, že tým prorokom je Kristus ale že ten deň, keď „tí, ktorí nebudú počuť jeho hlas budú odrezaní z prostriedku jeho ľudu“ ešte nenadišiel, ale čoskoro príde.

Tiež citoval druhú kapitolu z Joela od verša dvadsaťosem až do konca. Povedal tiež, že toto sa ešte nenaplnilo ale čoskoro sa tak stane. Ďalej povedal, že plnosť pohanov čoskoro príde. Citoval mnoho ďalších úryvkov z písiem a ponúkol mnoho vysvetlení, o ktorých sa tu nemôžem zmieniť.

Opäť mi povedal, že keď dostanem tie dosky, o ktorých sa zmieňoval (lebo čas, keď ich mám získať sa ešte nenaplnil), nemám ich ukazovať žiadnej osobe a ani náprsník s Urímom a Tumímom, iba tým, ktorým mi ich prikáže ukázať a ak by som tak urobil, zničil by ma. Keď sa so mnou rozprával o týchto doskách, moja myseľ sa otvorila a mal som videnie, takže som mohol vidieť

Moja myseľ sa otvorila a ja som mal videnie, takže som mohol vidieť miesto, kde boli tieto dosky uložené.

miesto, kde boli tieto dosky uložené a videl som ho tak jasne a zreteľne, že som to miesto opäť spoznal, keď som ho navštívil.

Po tomto rozhovore som zbadal ako sa svetlo v izbe začalo okamžite sústreďovať okolo osoby, ktorá sa so mnou rozprávala

a tak pokračovalo až bola miestnosť opäť ponechaná v tme okrem svetla tesne okolo tejto osoby; keď som zrazu uvidel ako sa otvoril priechod priamo do nebies a on stúpil až celkom zmizol a izba zostala taká istá aká bola pred tým ako sa tu zjavilo nebeské svetlo.

Ležal som premýšľajúc o jedinečnosti tohto výjavu a veľmi som sa divil tomu, čo mi povedal tento neobyčajný posol, keď som si uprostred tohto premýšľania všimol, že moja izba sa začala opäť rozjasnievať a v tom okamihu stál ten istý nebeský posol opäť vedľa mojej postele.

Začal rozprávať a bez najmenej odchýlky povedal tie isté veci, ktoré povedal pri svojej prvej návšteve, keď tak učinil, porozprával mi o veľkých súdoch, ktoré prichádzajú na zem spolu s veľkým pustošením hladom, mečom

a morom a že tieto bolestné súdy majú prísť na zem v tejto generácii. Keď tieto veci porozprával, vystúpil opäť na nebesia ako to urobil aj predtým.

Teraz bola moja myseľ plná tak hlbokých dojmov, že mi spánok unikal z očí a ja som ležal premožený v úžase z toho, čo som videl i počul. Aké však bolo moje prekvapenie, keď som opäť uvidel toho istého posla pri mojej posteli a počul som ho hovoriť alebo opakovať opäť tie isté veci ako predtým; a ktorý k nim pridal varovanie pre mňa, hovoriac, že Satan sa ma bude snažiť pokúšať k tomu, (v dôsledku biednych pomerov rodiny môjho otca) aby som získal tieto dosky so zámerom zbohatnúť. Toto mi zakázal hovoriac,

Vrch Kumora sa nachádza približne päť kilometrov juhovýchodne od farmy Smithovcov v Palmyre, v štáte New York. V čase Josepha Smitha bola severná časť zarastená trávou, južná strana bola zarastená roztrúsenými druhmi drevín a lesom. Dosky boli zakopané na juhozápadnej strane, neďaleko od vrcholku. Fotografia: august 1907

že nesmiem mať pri získavaní týchto dosiek na zreteli žiadny iný cieľ než velebiť Boha, a že sa nesmiem dať ovplyvniť žiadnou inou pohnútkou než vybudovaním Jeho kráľovstva, ináč ich nebudem môcť získať.

Po tejto tretej návšteve, opäť vystúpil na nebesia ako predtým a ja som zostal sám, aby som uvažoval o zvláštnosti toho, čo som práve zažil; keď takmer ihneď potom, čo odo mňa nebeský posol vystúpil po tretíkrát, zakikirikal kohút a ja som zistil, že nastáva deň, takže naše rozhovory museli trvať celú noc.

Krátko potom som vstal z postele a ako zvyčajne som odišiel robiť nevyhnutné práce toho dňa, ale v snahe pracovať rovnako ako inokedy som zistil, že som tak vyčerpaný, že som nebol schopný pracovať. Môj otec, ktorý pracoval spoločne so mnou si všimol, že so

Moroni sa sem vracal každý rok počas štyroch rokov, a naďalej poučoval mladého proroka. Po týchto štyroch rokoch Joseph tieto dosky obdržal a začal prekladať Knihu Mormonovu.

mnou niečo nie je v poriadku a povedal mi, aby som šiel domov. Vykročil som s úmyslom ísť domov; ale keď som sa snažil preliezť plot a odísť z poľa, kde sme boli, moje sily ma úplne opustili a ja som bezmocne spadol na zem a nejakú dobu som celkom nič nevnímал.

Prvú vec, na ktorú si spomínam bol hlas prihovárajúci sa ku mne, oslovujúc ma menom. Pozrel som sa nahor a uvidel som toho istého posla, ktorý stál nad mojou hlavou a bol obklopený svetlom, tak ako

predtým. Potom mi opäť rozpovedal všetko, čo mi rozprával predošlú noc a prikázal mi, aby som išiel za svojim otcom a povedal mu o videní a o prikázaniach, ktoré som obdržal.

Poslúchol som; vrátil som sa k môjmu otcovi na pole a povedal som mu o všetkom. Odvetil, že to bolo od Boha a povedal mi, aby som šiel a urobil to, čo mi posol prikázal. Opustil som pole a šiel som na miesto, kde, ako mi posol povedal, boli uložené dosky; a vďaka zreteľnosti videnia, ktoré som ohľadne neho mal, som to miesto spoznal, hneď keď som tam prišiel.

Posvätný záznam

Blízko dediny Manchester v kraji Ontario v štáte New York sa týči vrch značnej veľkosti, ktorý je najvyšším zo všetkých vrchov v okolí. Na západnej strane vrchu, neďaleko od vrcholku, pod kameňom značnej veľkosti ležali dosky uložené v kamennej schránke. Tento kameň bol značnej veľkosti a bol zaoblený v strede hornej strany a tenší smerom k okrajom, takže stredná časť bola viditeľná nad zemou, ale okraj všade dookola bol pokrytý zemou.

Keď som odstránil zem, našiel som páku, ktorú som vkladil pod okraj kameňa a s malou námahou som ho nadvihol. Pozrel som dnu a tam som vskutku uvidel dosky, Urím a Tumím a náprsník, tak ako to uviedol posol. Schránka, v ktorej ležali bola zhotovená z kameňov, ktoré držali pri sebe nejakým druhom cementovej malty. Na dne schránky boli naprieč schránkou položené dva kamene a na týchto kameňoch ležali dosky a s nimi ostatné veci.

Pokúsil som sa ich vybrať, ale bolo mi to zakázané poslom, ktorý ma opäť poučil o tom, že ešte nenastal vhodný čas pre ich vynesenie

a ani nenastane dokiaľ neubehnú ešte štyri roky; ale povedal mi, že mám na to miesto prísť presne za rok a že sa tam so mnou stretne a že tak mám činiť naďalej, dokiaľ nepríde čas na obdržanie dosiek.

Podľa toho, ako mi bolo prikázané, som tam prichádzal na konci každého roku a vždy som tam našiel toho istého posla a pri každom našom rozhovore som od neho obdržal pokyny a poučenie ohľadom toho, čo sa

Na západnej strane tohto vrchu, neďaleko vrcholku, ležali pod kameňom značnej veľkosti dosky uložené v kamenej schránke.

Pán chystá urobiť a ako a akým spôsobom bude Jeho kráľovstvo vedené v posledných dňoch.

Keďže boli hmotné pomery môjho otca veľmi obmedzené, boli sme nútení k tomu, aby sme pracovali vlastnými rukami a boli sme najímaní na jednoduchú prácu a podobne, keď sa vyskytla príležitosť.

Niekedy sme boli doma a niekedy mimo a neustálou prácou sme sa postarali o to, že sme si zabezpečili pohodlné živobytie.

Joseph pracoval v mnohých povolaniach a zabezpečil pohodlné živobytie pre svoju rodinu. V roku 1825 zobral prácu v kraji Chenango v štáte New York. Tam sa stretol s Emmou Haleovou, s ktorou sa oženil 18. januára 1927.

Konečne nadišiel čas na získanie dosiek, Urímu a Tumímu a náprníka. Dvadsiateho druhého dňa mesiaca septembra tisícosemstodvadsaťsedem, som ako obyčajne odišiel na konci ďalšieho roku na miesto, kde boli uložené, a tam mi ich ten istý nebeský posol vydal s týmto príkazom: že za ne budem zodpovedný; že ak o ne prídem

kvôli svojej ľahostajnosti alebo akejkoľvek nedbalosti, budem zničený, ale že ak využijem všetko moje úsilie, aby som ich uchránil, dokým si pre ne on, posol, nepríde, budú v bezpečí.

Čoskoro som zistil dôvod, prečo som obdržal také prísne príkazy, aby som ich uchovával v bezpečí a prečo posol povedal, že keď urobím všetko, čo bolo odo mňa požadované, príde si pre ne. Lebo hneď ako sa vedelo, že ich mám, bolo použité nesmierne úsilie k tomu, aby mi ich vzali. Každý úskok, ktorý sa dal vymyslieť bol použitý za týmto účelom. Prenasledovanie sa stávalo ostrejším a krutejším než predtým a zástupy boli neustále v strehu, aby mi ich zobrali, ak to bude možné. Ale múdrosťou Božou zostali bezpečne v mojich rukách, až dokým som s nimi neuskutočnil to, čo sa odo mňa vyžadovalo. Keď si pre ne, podľa dohody, prišiel posol, vydal som mu ich; a on ich má vo svojej starostlivosti do dnešného dňa, ktorým je druhý deň mesiaca máj, tisícosemstotridsaťosem...

Piateho dňa mesiaca apríl 1829 prišiel do môjho domu Oliver Cowdery, ktorého som doteraz nikdy predtým nevidel. Oznámil mi, že učí v škole v blízkosti miesta, kde býva môj otec, a keďže môj otec bol jedným z tých, ktorý posielal deti do školy, prišiel na určitú dobu bývať do jeho domu a keď tam bol, moja rodina mu porozprávala o okolnostiach, za akých som získal dosky, preto prišiel, aby sa ma na to opýtal.

Dva dni po príchode pána Cowderyho (bolo to 7. apríla) som začal prekladať Knihu Mormonovu a on začal pre mňa písať.

V apríli 1829 začal Joseph Smith s Oliverom Cowderym prekladať Knihu Mormonovu prostredníctvom daru a moci Božej. Po tom

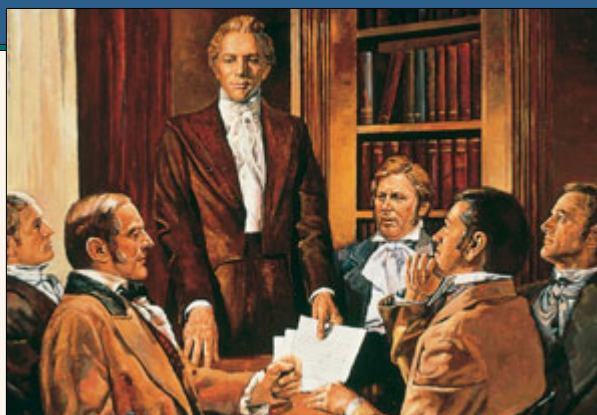
ako Joseph preklad dokončil, mali ďalší ľudia česť uvidieť zlaté dosky. Títo svedkovia zaznamenali svoje svedectvo, lebo „ústami dvoch či troch svedkov bude potvrdené každé slovo“ (2. Korintským 13:1).

Znovuzriadenie kňazstva

Stále sme pokračovali v práci na preklade, keď sme nasledujúci mesiac (máj 1829) jedného dňa odišli do lesa, aby sme sa modlili a spýtali sa Boha na veci týkajúce sa krstu na odpustenie hriechov, o ktorom sme našli zmienku v preklade dosiek. Zatiaľ čo sme boli takto zamestnaní modlitbou a vzývaním Pána, zostúpil v oblaku svetla posol, ktorý na nás položil svoje ruky a vysvätil nás, hovoriac:

Joseph Smith a Oliver Cowdery obdržali Áronovo kňazstvo prostredníctvom vkladania rúk od Jána Krstiteľa 15. mája 1829.

Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní bola zorganizovaná v dome Petra Whitmera st. 6. apríla 1830. Takmer 60 ľudí bolo svedkami toho, keď šiesti ľudia splnili požiadavky štátu New York, aby zorganizovali túto novú náboženskú spoločnosť.

„Vám moji spoluslužobníci v mene Mesiáša, udeľujem kňazstvo Áronovo, ktoré drží kľúče služby anjelov a evanjelia pokánia a krstu ponorením na odpustenie hriechov; a toto už nebude nikdy odňaté zo zeme, kým nebudú synovia Léviho opäť prinášať obete Pánovi v spravodlivosti.

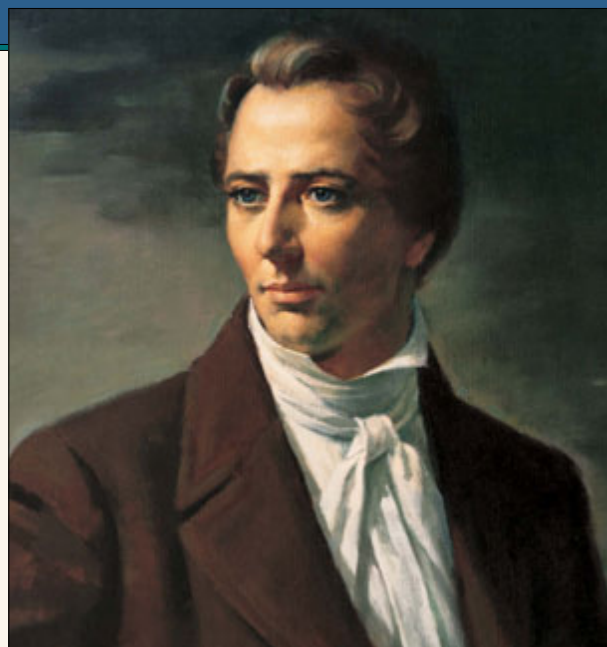
Povedal, že toto Áronovo kňazstvo nemá moc k vkladaniu rúk pre dar Duchu Svätého, ale že toto nám bude udelené neskôr a prikázal nám, aby sme išli a dali sa pokrstiť a dal nám pokyny, že ja mám pokrstiť Olivera Cowderyho a potom má on pokrstiť mňa.

Tak sme išli a dali sa pokrstiť. Najprv som ja pokrstil jeho a potom on pokrstil mňa (potom som položil moje ruky na jeho hlavu a vysvätil som ho do Áronovho kňazstva a potom on položil svoje ruky na mňa a vysvätil ma do toho istého kňazstva) lebo tak nám to bolo prikázané.

Posol, ktorý nás pri tejto príležitosti navštívil a udelil nám toto kňazstvo povedal, že jeho meno je Ján, ten istý Ján, ktorého v Novom zákone nazývajú Jánom Krstiteľom, a že konal pod vedením Petra, Jakuba a Jána, ktorí držia kľúče kňazstva

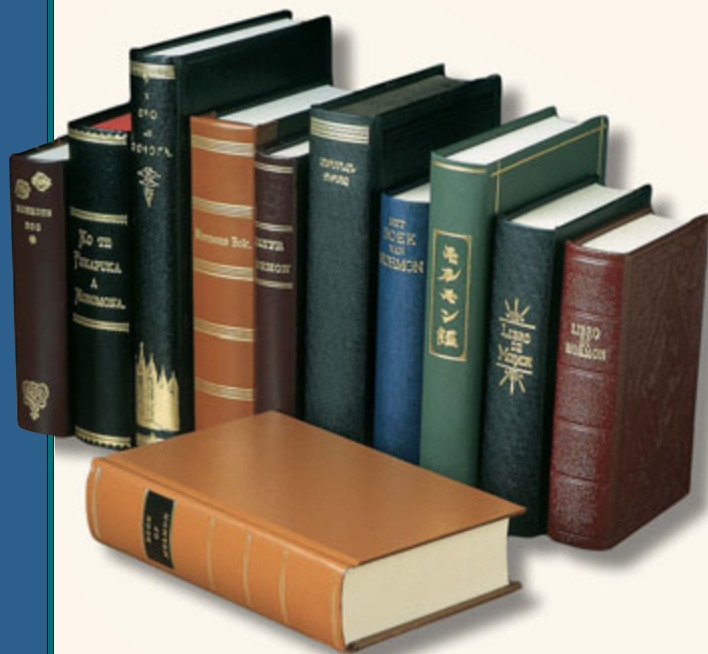
Melchisedekovho, a toto kňazstvo, ako povedal, nám bude vo vhodnom čase udelené, a že ja sa budem volať prvým Starším Cirkvi a on (Oliver Cowdery) druhým. Bolo to v pätnásty deň mesiaca máj 1829, keď sme boli vysvätení týmto poslom a pokrstení.

Akonáhle sme vyšli z vody potom čo sme boli pokrstení, zažili sme veľké a nádherné požehnania od Nebeského Otca. Hneď ako som pokrstil Olivera Cowderyho, zostúpil na neho Duch Svätý a on sa postavil a prorokoval mnohé veci, ktoré mali čoskoro nastať. A opäť, hneď ako som bol ním pokrstený, mal som tiež ducha proroctva, keď som sa postavil a prorokoval som o vzostupe tejto Cirkvi a o mnohých ďalších veciach, spojených s Cirkvou a týmto pokolením detí ľudstva. Boli sme naplnení Duchom Svätým tešili sme sa z Boha nášho spasenia.

Toto je jednoduché, priame svedectvo Josepha Smitha, v ktorom podáva niektoré udalosti, ktoré viedli k znovuzriadeniu evanjelia a založeniu Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

Ak chcete získať kompletnejšiu verziu príbehu Josepha Smitha, pozrite Joseph Smith—History v Drahocennej Perle alebo History of the Church, 1:2–79.

Kniha Mormonova, ktorá bola po prvý krát vydaná v roku 1830 momentálne vychádza vo viac ako 80 jazykoch po celom svete.